

Hejsek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIV březen 2019

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Když jste se vrátili z jarních prázdnin, náš oddíl oslavil své 41. narozeniny. Není to sice tak významné jubileum, jaké jsme slavili loni, i tak se ale našel čas na slavnou Výroční výpravu! Když čtete tyto řádky, tak už za sebou jistě máme návštěvu rokle Úmluvy, vykopání oddílových listin, vyhlášení pololetního bodování a možná i oddílový slib některého z nováčků.

Haf! Haf! Haf!

A také se nám blíží Dvanáctý netradiční divadelní festival Čtrnáctky! Konat se bude v sobotu a v neděli 4. — 5. května v divadle v centru Prahy, kdyby se něco změnilo, dáme vám vědět. S jistotou ale již nyní

víme, že víkend po Výroce nás čeká Divadelní Sázavka, výprava, na které začneme cvičit naše představení. Necht' přijedou všichni, kdo mají nějakou roli (zejména prosíme všechny nejmladší a nejstarší!). Těšíme se!

Haf! Haf! Haf!

Titul mistra v uzlování letos opět suverénně uhájil Kuba V., klaníme se a gratulujeme. Vítěz může být jen jeden, všechny ale chválíme za píli a zejména za výkony v tajné disciplíně: ve vážání základní šestky v kuchařských chňapkách.

Haf! Haf! Haf!

V březnu oslaví narozeniny Pórek. Štěkám všechno nejlepší!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

5. 3.	Oddílovka	(16.30—19.00)
8. — 10. 3.	Divadelní výprava	
12. 3.	Družinovky	
	mladší:	(17.00—19.00)
	střední:	(17.00—19.00)
	starší:	(18.00—20.00)
19. 3.	Oddílovka	(16.30—19.00)
26. 3.	Družinovky	
	mladší:	(17.00—19.00)
	střední:	(17.00—19.00)
	starší:	(18.00—20.00)

A dále?

18. — 22. 4.	Velikonoční výprava
1. 5.	Sportovní výprava
4. — 5. 5.	Divadelní festival
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
7. — 9. 6.	Poklad a voda
29. 6. — 2. 7.	Představebka
2. 7. — 19. 7.	Tábor

Štěně štěká...

Ńaf! Ńaf! Ńaf!

Prosím, pokud jste ještě neodevzdali příspěvky za druhé pololetí, doneste nám je co nejdříve.

Ńaf! Ńaf! Ńaf!

Doufám, že jste si užili jarní prázdniny, pořádně si zalyžovali a užili sněhu. Já už mám tlapky pořádně zmrzlé a těším se, až se v březnu uvidíme zase o ně-

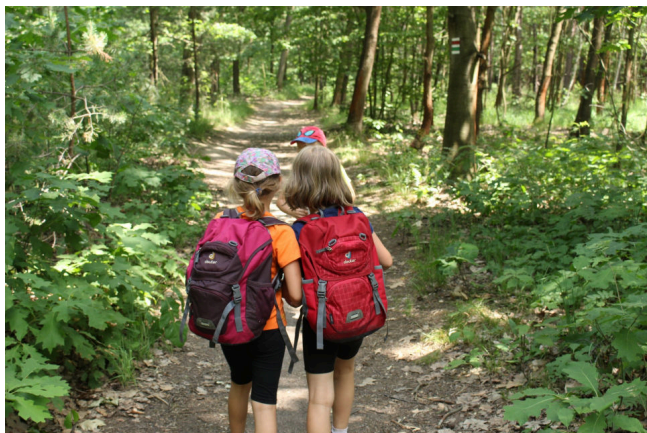
co víc. Pomalu se nám blíží
Netradiční divadelní festival
ČTRNÁCTKY a tak je na
čase začít cvičit, abychom se
mohli i letos utkat o ocenění
Zlatého Čtrnáce!

Ńaf! Ńaf! Ńaf!

Všechno nejlepší k narozeninám šťekám Ondrovi a Olíkovi!

Ńaf! Ńaf! Ńaf!

Co budeme dělat my menší?

7. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
14. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
21. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
28. 3.	Schůzka	(17.00—18.30)
29. — 31. 3.	Výprava na Sázavku	

A dále?

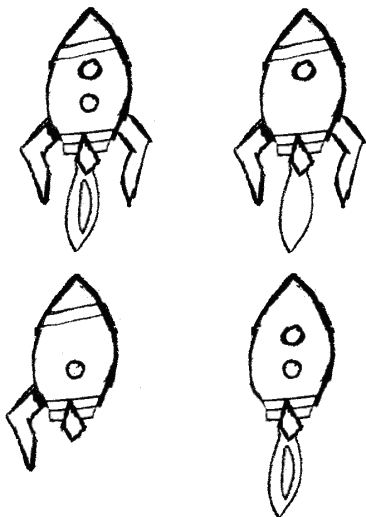
21. — 22. 4.	Velikonoční výprava
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
8. 6.	Poklad
2. — 9. 7.	Tábor

Štěně

Nehoda při startu

Do vesmíru jsme se vydali se čtyřmi raketami, ale po startu se nám tři rozpadly a uletěly jim některé části. Dokážeš dokreslit, jaké části chybí v raketách, abychom je mohli opravit? Pokud chceš získat bod do bodování, ukaž to Majdě nebo Týně.

Výprava do ZOO

Sešli jsme se v hojném počtu v metru Nádraží Holešovice a vyrazili jsme na autobus do ZOO. Po projití branou ZOO jsme jako první zamířili směrem vzhůru do pavilonu Indonéská džungle. Tam nám Majda pověřila, že má s sebou mapu světa, na kterou budeme (na místo kde žijí) lepit nejznámější zvířátka, která potkáme. Tak jsme se do toho pustili. Vybarvili jsme si každý obrázek želvy a z tabulí v pavilonu vyčetli, kde žije.

Dále naše cesta pokračovala k tobogánu a ledním medvědům, které někteří chtěli dokonce jako domácí mazlíčky. Od sněhu ledních medvědů jsme se přesunuli do teplejších krajín pavilonu Afrika zblízka, kde se nám líbily hlavně

roztomilé myši. Před pavilonem jsme se najedli a měli jsme možnost sledovat, jak pes zahání páva na strom. Poté jsme se přesunuli do spodní části ZOO, kterou jsme celou prošli. Poštěstilo se nám vidět několikero krmení zvířat — od krmení goriláka Richarda lžičkou po krmení lvů a tygrů. Kromě návštěv zvířat jsme si u radaru vyzkoušeli, jakou máme rychlost běhu.

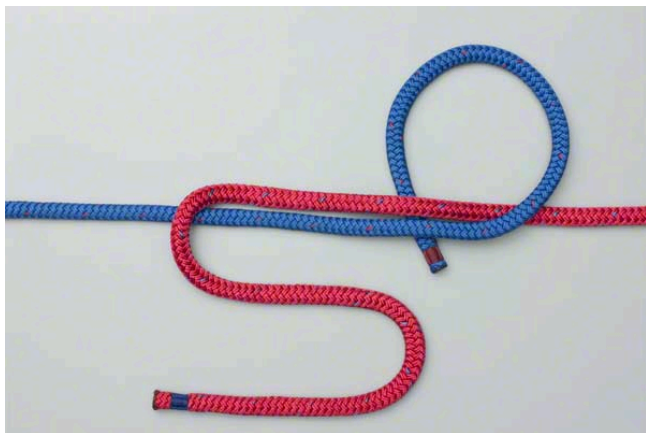
Mnozí z nás chtěli neustále jíst a hrát si na hřišti, proto jsme mezi sledováním zvířat dělali i to. Nakonec však byl čas vyrazit na autobus a domů. V autobuse jsme se ještě stali svědky dramatické situace se zapomenutým plyšákem v autobuse a pak už výprava skončila a my jsme se rozešli do svých domovů.

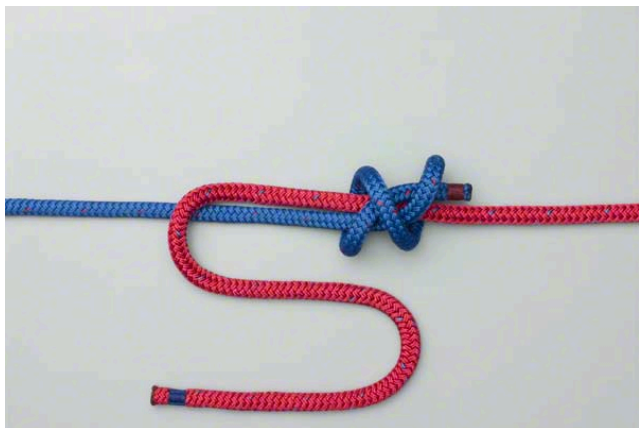
Pejsek

Dvojitá autíčka

Autíčka zná každý, kdo dokáže uvázat základní šestku. Hodí se skvěle ke spojení dvou kluzkých provazů, čehož využívají hlavně rybáři, když chtějí svázat dva vlasce. Odtud se také pochází druhý název rybářská spojka.

Jejich genialitu v jednoduchosti potvrzuje i to, že existují i ve variantě dvojitě, trojitě... S každým dalším omotáním jsou jako spojka o něco pevnější.

Uvažte je Elišce a získejte 2 body do bodování!

Za životopisem

*Robota v šuplíku jste našli, životopis máte na nástěnce.
Právě za tímto životopisem najdete důležitou část zprávy.*

JHE

Kostřice

Kostřice stávaly opravdu blízko našeho tábořiště, stačí se vyškrábat nahoru směrem od pramínku a staneme na místě, kde žili lidé. Tato vesnice je nejvýchodnější zaniklou obcí vojenského prostoru Ralsko. Na východ od ní teče řeka Zábrdka, která bývala hranicí tohoto vojenského prostoru. Kostřice byly opravdu malou vísou, svého času tam stávalo 13 domů, dnes je patrných už jen pár zdí a sklepů. Také zde dodnes roste pár ovocných stromů a ne zcela zmizelé jsou některé cesty, které obcí vedly. V Kostřicích si obyvatelé vyhloubily dva rybníčky na srážkovou vodu, ty už ale splynuly s terénem. Druhou zásobu vody jim poskytovala vodárna nacházející se v poli nad vesnicí, která čerpala vodu ze Zábrdky.

Kostřice zanikly zcela zbytečně, poněvadž ležely stranou veškerých vojenských aktivit.

Hra po Praze

retro kronika

Ve středu jsme se sešli před Lodeckou klubovnou v Biskupské ulici ještě s jinými oddíly. Šli jsme na místo, které bylo určené. Tam nám vedoucí všechno vysvětlili. Náš oddíl byl spojen s oddílem větší Vpřed. Byli jsme ve skupinkách po šesti. Každý dostal papír, na kterém měl postup, kudy má jít. Hra začala. Po třech nebo po čtyřech skupinkách jsme odbíhali. Plnili jsme úkoly, abychom mohli vyluštit tajemství. Snažili jsme se vidět číslo ostatních a ochránit naše číslo. Když jsme splnili úkoly, dostali jsme se až pod Karlov most. Tam jsme dostali klíč od šifry a luštili tajemství. Potom jsme šli domů.

Autor neznámý

Cestopis z Ukrajiny

čtvrtek 30. srpna

Využili jsme toho, že nemusíme skládat stany, a přispali si až do osmi. Po snídani a zabalení batohů jsme se pozdravili s okolo jdoucím trampem, kterého jsme viděli již předchozí večer rozbít tábor i s ohněm v nedalekém lese, a vydali se k pramínku pro vodu. Pak jsme pokračovali po žluté dál.

U nejbližšího rozcestníku se ukázalo, že je Jasiňa tak o deset kilometrů dál, než jsme si mysleli — což nám ale moc nevadilo, alespoň jsme měli co dělat, kvůli zkrácení

celkové trasy jsme před sebou už nijak dlouhou cestu neměli. Za pěkného slunečného počasí jsme šli dál a dál a na jedné loučce potkali dědu z předchozího večera, jak skládá stan. Po chvíli jsme se zastavili v přístřešku na svačinu, a tak děda zase předešel nás. Takhle jsme se chvíli předháněli, až to dědovi nedalo a začal si s námi anglicky povídat. K tomu nasadil d'ábelské tempo, které unavenější členky výpravy již nebyly zcela schopny stíhat. . .

Témata konverzace byla různorodá — od toho odkud všichni jsme a jeho předchozích cest přes používání papírových map, debaty na téma východní vs. západní blok až po výhody Evropské unie — a děda byl moc fajn. Po nějaké době s ním už tempo udrželi pouze Májka a Štěpán, tak mu Májka navrhla přejít do němčiny (pán byl Němec), což děda nadšeně přijal a začali si s Májkou povídat rychlostí kulometu. Nakonec jsme chůzi i konverzaci ale museli na chvíli zastavit, protože nám chybělo již příliš mnoho členů výpravy. Při následném čekání vyšlo najevo, že si pán zapomněl přerídít hodinky, a potřebuje stihnout vlak, který mu tedy jede o hodinu dříve, než si myslel. Rozloučili jsme se, děda vyrazil dál a my si dali pauzu na oběd. Kolem tekla řeka, na kterou jsme celé dopoledne toužebně koukali, protože jsme se již drahnou dobu nemyli. Po obědě jsme se tedy vydali vykoupat a všichni si připadali jako znovuzrození. Mokré plavky jsme pověsili na batohy a šli dál.

Celkem brzy jsme dorazili do Čornej Tisy, která s Jasiňou sousedí. Teplota začala stoupat již předchozího dne, a čím níž jsme sklesali, tím větší vedro bylo, takže jsme při prů-

chodu nekonečnou vesnicí pomalu umírali horkem. Prošli jsme kolem obřího velikonočního vejce a kapličky, několika aut Lada Samara, snažili se nás nabrat taxikáři a něco nám vykládal podivný pán s kolem. Nakonec jsme přeci jen došli na hlavní silnici v Jasině, kde jsme se na křižovatce pokochali (převážně Vosa) starým pomníkem a zahli na autobusák. Tam jsme s jistou námahou zjistili, jak se dostat do Mukačeva, a s ještě větší námahou koupili lístky (my neovládali ukrajinštinu, oni zase angličtinu). Týpek v pokladně nám tvrdil, že tam pojedeme „one hour“, my ale spíš tipovali, že tím myslí příjezd v jednu hodinu odpoledne.

Před nalezením místa na spaní jsme ještě potřebovali nabrat vodu, pro kterou se vydali Vosa, Sára a Samara. Plán byl nabrat ji někde v hotelu nebo tak něco, nakonec jsme ji sehnali u hodné stařenky. Cestou do nejbližšího lesíka, což byl pruh stromů na kopci mezi poli, jsme obešli hrabáče sena a v lesíku narazili na pár na pikniku, mladé bohaté ukrajinky a křížovou cestu. Vosa byl poslední jmenovanou věcí naprosto uchvácen, následně ještě objevil kapličku a krásný výhled a vypadal, že tam snad zůstane už navěky. Zbytek mezitím začal vařit a konzumovat večeři. Po ní jsme byli opět líní stavět stany, na které stejně nebylo dost prostoru, a nechtěli jsme je brát ráno mokré do autobusu, takže jsme zalehli přímo na plácku v lese (k Vosově nelibosti stále v podstatě na křížové cestě) a poslední noc venku strávili pod širákem.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz